

[Ministeren for handel, industri og søfart.] delse af en af de biler, der kører dårligere med benzin med lavt oktantal, vil man finde, det er forkert disposition, og omvendt for dem, der kører biler, som kører godt med benzin med lavt oktantal.

Når det ærede medlem nævner, at man kunne tillade selskaberne at føre begge slags benzin, ved jeg ikke, om det lader sig praktisk gennemføre, men jeg skal gerne sørge for, at det problem bliver rejst overfor olie-selskaberne, således at vi får undersøgt, om det er en praktisk fremkommelig udvej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Arnth Jensen): Spørgsmål 5 må udgå i dag, da spørgsmålet er kommet ministeren vel sent i hænde.

Spørgsmål 6.

Af *Tholstrup* til ministeren for handel, industri og søfart.

Billiger handelsministeren den forskelsbehandling, der sker ved, at mælkeмоноpolet nægter at give bagerier, der sælger mælk, samme rabat, som gives til ismejerier?

Tholstrup: Mit spørgsmål er foranlediget af klager fra bagere, som normalt har en ret stor omsætning af sødmælk. Det gælder navnlig i yderdistrikterne, hvor der ikke altid er erhvervsmuligheder både for bagerier og ismejerier. Her er forholdet sådant, at bagerne ikke opnår samme rabatter som de deciderede mælkehandlere, der dog som regel også handler med brød, og det er denne forskelsbehandling, som såvel bagerne som jeg gerne vil have en fornuftig forklaring på.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg skal forsøge at give en forklaring på det af det ærede medlem stillede spørgsmål. Om det også bliver en fornuftig forklaring, får vi jo nok det ærede medlems mening om i anden omgang.

Begrundelsen for, at denne såkaldte forskelsbehandling er kommet frem, er den, at i 1945 fik Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg en henvendelse fra de københavnske mejeriudsalgs organisationer, hvori de bad om at få en forhøjelse af avancen på mælk. Nu er mælk jo en farlig vare at forhøje avance og priser på, og man underkastede derfor også fra de kommunale myndigheders side hele spørgsmålet en nøje undersøgelse, indkaldte regnskaber fra mejerierne for at se, hvorledes deres indtjeningsforhold lå, og man måtte — jeg kan føje til,

at jeg dengang selv var medlem af Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg og erindreren sagen — på grundlag af de oplysninger, man fik, komme til det resultat, at det var berettiget, at detailmejeriudsalgene fik lidt bedre kår, end de hidtil havde haft. Det blev ordnet på den måde, at man gav dem et tillæg til den normale avance. Dette tillæg blev fastsat som en såkaldt bonus på 2 pct. af indkøbet af mælk og fløde, og de 2 pct. er så senere blevet forhøjet til 3.

Nu ved man af erfaring, at når man på eet område giver lov til en større avance eller bedre fortjeneste, så er der straks nogle beslægtede områder, som finder sig foranlediget til at møde op og rejse det samme krav. Det skete her for bagerens vedkommende. Imidlertid har man ikke ment i Storkøbenhavns mælkeudvalg, at bagerne kunne have krav på den samme behandling. En lang række argumenter begrundet nærmere det standpunkt.

Man kan således fremhæve, at detailmejerierne i hvert fald i perioder, hvor mælken ikke er alt for knap, får nogen mælk tilovers, som de må returnere, og det koster med den afgift, man har, detailmejerierne en udgift. En tilsvarende omkostning har bagerne imidlertid ikke, idet bagerne næsten altid vil kunne udnytte deres ikke solgte mælk i bageridriften. Overhovedet gør der sig her altså det forhold gældende yderligere, at medens detailmejerierne sælger al deres mælk, anvender bagerne en del af den i deres egen bedrift. Skulle bagerne have en avanceforhøjelse, burde det i hvert fald kun være på den solgte mælk, og at skille de to ting ad i praksis ville være næsten umuligt. Men der er altså en væsentlig forskel deri, at bagerne praktisk talt ingen returmælk har.

For det andet gør der sig det gældende, at detailmejerierne jo er pligtige til at holde deres forretninger åbne om søndagen og sælge mælk. Denne pligt har de for mælkenes skyld, og det er naturligvis forbundet ikke alene med ekstra arbejde og besvær for detailmejerierne, men også på den måde, at de må anskaffe ekstra arbejdskraft til at besørge denne mælk solgt og udbragt om søndagen. Bagerne holder ganske vist også, i hvert fald i en del tilfælde, åbent om søndagen og sælger også mælk om søndagen, men det gør de jo ikke af hensyn til mælkesalget, det gør de af hensyn til brødsalget. Her er der altså også det argument for at give detailmejerierne en avancemæssig fordel, at de skal holde deres udsalg åbne om søndagen netop af hensyn til mælken, hvorimod det altså stiller sig anderledes for bagerens vedkommende.